

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1325/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 1.Pf.20.225/2024/17. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Győri Törvényszék 1.Pf.20.225/2024/17. számú ítélete, valamint azzal összefüggésben a Mosonmagyaróvári Járásbíróság 4.P.20.218/2023/27/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Az indítványozó a 2025. június 4. napján az Alkotmánybíróságra érkezett indítvány-kiegészítésében a korábban benyújtott eredeti panaszával együtt kérte vizsgálni a Győri Törvényszéknek a fent említett jogerős döntéssel zárult eljárással összefüggésben született, Fpk.519/2014/137. számú, 2025. május 14. napján kelt végzését is; szintén kérve annak alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését is.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] 2.1. A későbbi, használati jog megállapítása iránti perben felperes indítványozó pályázat útján egy felszámolás alatt álló gazdasági társaság ingatlanát kívánta megvásárolni. A nyertes pályázat alapján végül a 2017. évben megkötött, az indítványozó kérésére módosított adásvételi szerződés a szerződés tárgyát képező ingatlant akként jelölte meg, hogy az egy adott helyrajzi számú, „kivett lakóház,

udvar, üzlet és garázs” megjelölésű ingatlan 6300/390300 tulajdoni hányada, amely természetben az adott címen található ingatlanon levő irodahelyiséget jelöli. A felek az ingatlanhoz tartozó és a későbbi jogvita alapját képező garázs tekintetében a szerződésben azt rögzítették, hogy „a szerződésben megjelölt tulajdoni hányadhoz tartozik a már kialakult használati viszonyok alapján a 1350/390300 tulajdoni hányadban megtestesülő garázs, valamint az adásvétel tárgyát képező tulajdoni hányadban megtestesülő iroda mellett közvetlenül elhelyezkedő terasz kizárólagos használati joga is.” Figyelemmel arra, hogy a lakóépületben társasház-alapítás és ennek megfelelően az adásvételt a garázs vonatkozásában is lehetővé tevő albetétesítés még nem történt, a szerződést készítő ügyvéd által az indítványozónak adott tájékoztatás szerint a szerződés értelemszerűen csak annak használatáról rendelkezhetett. Az indítványozó által az adásvételt követően kézhez kapott tulajdoni lapon az indítványozó részére a garázs vonatkozásában jogosultság nem került bejegyzésre, ő azonban – a szerződésre tekintettel – nem csak az üzlethelyiséget, de a garázst is birtokba vette.

- [5] Az ingatlant az indítványozó részére értékesítő gazdasági társaság felszámolóbiztosa 2019. januárjában a Céglközlönyben meghirdette az említett, természetben a fenti adásvételi szerződésben megjelölt garázs ingatlant jelölő 1350/390300 tulajdoni hányadot. Két eredménytelen pályázati felhívást követően a felszámolóbiztos a zálogjogosult hitelező, a felszámolás alatt álló volt tulajdonos gazdasági társaság ügyvezetőjének házastársa, a későbbi perben II. rendű alperes részére értékesítette. A felszámoló biztos 2020. június 12. napi keltezéssel felszólító levelet küldött az indítványozónak, amelyben a garázson fennálló szívességi, ingyenes használati jogának megszűnéséről tájékoztatta felperest hivatkozva a garázs értékesítésére, aki azt nem fogadta el. Ezt követően a garázs ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett új tulajdonosa, a későbbi II. rendű alperes is felszólítást küldött az indítványozónak, ennek eredménytelensége okán pedig birtokvédelmi pert is indított az indítványozó ellen a Mosonmagyaróvári Járásbíróságon, aki viszontkeresetében kérte az eladónak a tulajdonjoga bejegyzéséhez szükséges jognyilatkozata bíróság általi pótlását. A bíróság tájékoztatta az indítványozót, hogy erre a folyamatban lévő eljárásban nincsen mód; ezen igényét külön perben tudja érvényesíteni. Erre tekintettel az indítványozó megindította a később az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ellenpert; amelynek jogerős befejezéséig a bíróság a folyamatban lévő birtokpert felfüggesztette.

- [6] 2.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben az indítványozó a többször módosított keresetében kérte a bíróságtól az érintett garázs-ingatlan vonatkozásában a birtokláshoz való joga megállapítását, valamint, hogy ítéletével pótolja a perbeli I. rendű alperes, a felszámolás alatt álló gazdasági társaság mint korábbi tulajdonos nyilatkozatát, amely a használati joga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéséhez

szükséges, illetve keresse meg az illetékes földhivatalt a használati joga bejegyzése iránt. Az I. rendű alperes az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Vitatta, hogy az I. r. alperes határozatlan időre szóló ingyenes használati jogot alapított volna felperes javára a garázs vonatkozásában és ekként vitatta ezen jogosultság ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyezhetőségét. Perbeli álláspontja szerint az indítványozó részére csak az üzlethelyiség került értékesítésre, a garázs vonatkozásában felperes szívességi használat, haszonkölcsön jogcímén kapott használati jogosultságot a garázs értékesítéséig terjedő időre, amely haszonkölcsön szerződést I. rendű alperes fel is mondott, miután a garázs értékesítésre került. Hivatkozott arra, hogy az indítványozó korábban végig azt állította, hogy a garázs tulajdonjogát is megszerezte, ezzel kapcsolatban büntetőeljárást is indított, de a nyomozást megszüntették. Az ellenkérelemhez mellékelte a felszámolási eljárásban keletkezett végzéseket, pályázati anyagokat, az indítványozóval és a II. r. alperessel kötött adásvételi szerződéseket, a garázs értékesítésével kapcsolatos további iratokat, indítványozóval folytatott levelezését, valamint a felszámolóbiztos büntetőeljárásban tett tanúvallomását. A perbeli II. rendű felperes is ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben – érdemi védekezése mellett – hivatkozott egyrészt arra, hogy szerinte a birtokperrel összefüggésben perfüggőség állt be és erre tekintettel kérte az indítványozó keresetlevelének visszautasítását; másrészt pedig hivatkozott arra is, hogy az eljárás folyamatban léte alatt az I. rendű alperes gazdasági társaság felszámolása lezárult és a gazdasági társaság jogutód nélkül megszűnt, ezért vonatkozásában az eljárás megszüntetésének van helye. A bíróság a pert megszüntette; az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Győri Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és az eljárás megszüntetését a II. rendű felperes vonatkozásában mellőzte. A döntéssel szembeni fellebbezés nyomán meghozott másodfokú döntés alapján megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság az indítványozó által kifogásolt ítéletében a felperes keresetét elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [7] 2.3. Az indítványozó a jogerős döntéssel szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságon. Szerinte az ügyében eljáró bíróságok döntése következtében sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, mert az elsőfokú bíróság indokolatlanul és önkényesen mellőzött egyes bizonyítékokat; ezzel összefüggésben, illetve azáltal, hogy a másodfokú bíróság – szerinte szintén megfelelő indokolás nélkül – az elsőfokú döntést helybenhagyta sérült az indokolt bírói döntéshez való joga is. Az indítványozó álláspontja szerint az ügyében született ítéletek továbbá az alaptörvény-ellenesség szintjére is felérően *contra legem*, azaz *contra constitutionem* önkényes jogértelmezésen alapulnak. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogának sérelmét abban látja az indítványozó, hogy a másodfokú

bíróság nem orvosolta az elsőfokú eljárás szerinte kétség kívül megállapítható hibáit, és ez megfosztotta a hatékony jogorvoslat lehetőségétől. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát 2025. június 4. napján kiegészítette. Az ügyében folyt, ekkor már lezárult bírósági eljárással összefüggésben egy „panasz” elnevezésű beadványt terjesztett elő a Győri Törvényszéken, amelyben a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény egyes rendelkezéseinek megsértésére hivatkozással az ügyében érintett felszámolóbiztos jogsértőnek tartott magatartásának vizsgálatát kérte a bíróságtól; a Győri Törvényszék Fpk.519/2014/137. számú végzésével az indítványozó ezen panaszát elutasította. Az indítványozó az indítvány-kiegészítésében a bíróság végzését a korábban benyújtott eredeti panaszával együtt kérte vizsgálni; kifejtve, hogy a szerinte megfelelő indokolást szintén nem tartalmazó bírói döntés ugyancsak sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben rögzített jogát.

- [8] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során – az indítványozó eredeti beadványa vonatkozásában – megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 27. § (1) bekezdés, 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pont] megfelel.
- [9] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [*a)* pont], továbbá a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [*b)* pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per felperese, jogosultnak és érintettnek is tekinthető; a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, rendkívüli jogorvoslat pedig az ügyben nincs folyamatban; az indítványozó a támadott jogerős döntését 2025. április 8. napján vette át, ehhez képest az alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül, 2025. április 28. napján nyújtotta be.
- [10] Az Alkotmánybíróság megállapította ugyanakkor, hogy a Győri Törvényszék panaszos által az indítványa kiegészítésében vizsgálni kért Fpk.519/2014/137. számú végzése nem tekinthető az ügy érdemében hozott, vagy az eljárást befejező végzésnek, így azzal szemben az indítvány-kiegészítésben szintén alkotmányjogi panaszként megjelölt indítvány előterjesztésére az Abtv. 27. §-a értelmében nincs lehetőség; erre tekintettel annak vonatkozásában az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatot nem folytathatott.

- [11] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntés(ek)e; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]; az indítvány tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást; továbbá kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b)–f) pont].
- [12] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak a sérülni vélt Alaptörvényben rögzített jogok kapcsán előadott érvelésével összefüggésben megállapította, hogy a beadvány alapvetően a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog vonatkozásában tartalmaz okfejtést; a jogorvoslathoz való joga sérelmét kizárólag azzal összefüggésben – a bíróságok eljárásának az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való jogát sértő tartalma okán, annak következményeként – állítja, és ezért arra nézve önállóan is értékelhető érdemi indokolást sem adott elő. Mindezekre tekintettel a megjelölt alapjogok esetleges sérelme tekintetében az Alkotmánybíróság is egységesen, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme alapján folytatta le az eljárását.
- [13] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [14] 3.2.1. Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítványban hivatkozott alaptörvényi rendelkezések tartalmát érintően {a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; a XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében pl.: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, 14/2015. (V. 26.) AB határozat, 18/2017. (VII. 18.) AB határozat, 2/2013. (I. 23.) AB határozat, 9/2013. (III. 6.) AB határozat, 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, 12/2019. (IV. 8.) AB határozat}. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [15] 3.2.2. A másik tartalmi – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben

elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.

- [16] Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Az azokban írtakra figyelemmel a jelen ügy kapcsán az alábbi megállapításokat tette.
- [17] Az indítványozó korábban szintén alkotmányjogi panasszal támadta az ügghöz kapcsolódóan egy külön bírósági eljárásban, más bíróság(ok) előtt kártérítés megfizetése iránt folyt perben született első- és másodfokú bírósági ítéleteket. Az Alkotmánybíróság a korábbi eljárásában az indítványozó alkotmányjogi panaszát a 3197/2025. (V. 30.) AB végzéssel visszautasította.
- [18] Az indítványozó beadványában foglalt – többségében a már a korábbi panasz-eljárásban is kifejtett érvekkel tartalmilag megegyező – okfejtések alapján megállapítható, hogy indítványozó nem ért egyet az ügyében eljáró bíróságok által kialakított jogi állásponttal és az általa állított alapjogi sérelmeket alapvetően erre, vagyis a bíróságokétól eltérő (szak)jogi álláspontjára alapozza. Abból vezeti le, hogy a jelen ügyben eljáró bíróságok szerinte megsértették az indokolási kötelezettségüket; bizonyítékokat indokolatlanul és önkényesen mellőztek; elmulasztották a tényállás-tisztázási kötelezettségüket; és mindezek következtében nem érvényesült ügyében a hatékony jogorvoslat igénybevételeének lehetősége.
- [19] A periratok alapján ugyanakkor az állapítható meg, hogy – amint arra egyébként maga az indítványozó is utal a beadványában – az eljáró bíróságok a sérelmezett döntéseik indokolásában az általuk kialakított jogi álláspontról és annak indokairól részletesen számot adtak. Az indítványozó keresetét elutasító, illetve az ezen döntést helybenhagyó bírósági ítéletek azon alapultak, hogy a bíróságok szerint a rendelkezésre álló okirati és egyéb bizonyítékok alapján megállapítható volt, miszerint: az indítványozó adásvételi szerződése nem tartalmazott kötelezettségvállalást a használati jog bejegyzésére; az indítványozó nyilatkozat pótlására irányuló kérelmének teljesítése pedig eleve ellehetetlenült az I. rendű alperes megszűnése és a garázs későbbi tényleges eladása miatt. A szerződés továbbá a közhiteles nyilvántartások adataival ellentétesen tartalmazta azt, hogy a lakáshoz garázs is tartozik; az indítványozó által javasolt egyes további, külön bizonyítások mellőzése pedig nem jelentett eljárási szabálysértést, mivel az ügy mikénti megítélése azok nélkül is eldönthető jogkérdésen alapult. Az eljáró bíróságok ezen – a jelen ügy szempontjából leglényegesebb, valamint a további egyéb – megállapításaikat az ítéleteik indokolásában az azokat megalapozó érvek kifejtésével alátámasztották, az indítványozó pedig az érvelésében lényegét tekintve az ezekkel kapcsolatos bírósági jogértelmezéseket vitatja.
- [20] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítvány valójában törvényértelmezési (szakjogi, nem pedig alkotmányjogi) kérdésben való felülbírálatra, az indítványozó számára kedvezőtlen tartalmú ítélet megváltoztatására irányul.

- [21] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is emlékeztet azon következetes gyakorlatára, amelynek értelmében a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez azonban nem teszi lehetővé, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra való hivatkozás sem teremt alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet felett álló „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {lásd.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. A „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróságnak az indokolt bírói döntéshez való joggal kapcsolatos következetes gyakorlata értelmében pedig „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd.: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}, az indokolásnak pedig nem minden egyes részletre, hanem az ügy eldöntése szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {lásd.: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [22] Mivel az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és annak (7) bekezdésével kapcsolatos sérelmét is kizárólag a bíróságokétól eltérő (szak)jogi álláspontjára alapította, a fent írtaknak megfelelően az Alkotmánybíróság az indítvány tekintetében érdemi vizsgálatot nem folytathatott.
- [23] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz nem vet fel a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az indítványozó által hivatkozott alapvető jogok sérelmének megállapítását esetlegesen megalapozó kételyt, így az indítvány tekintetében nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.
- [24] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában írt feltétel hiányában, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró